

i denne Stilling have havt Leilighed til at udøve. Altsaa fra denne Side seer jeg ikke, at der vil kunne affortes dem Noget, — ikke at tale om, at Rigsdagen ikke kan ville tage Noget fra dem, der nu have fast Ansættelse, men kun vil kunne afforte Noget ved Vacancer. Men selv ved Vacancer vil det, der kan affortes, blive meget ubetydeligt, og det, der kan paalægges Menigheden videre, kan heller ikke blive noget Synnerligt. Skulde der tilveiebringes et større Bidrag af Præstepenge, saa maatte man gaae ud paa at forandre det hele System af Præstepenge, saaledes at Hovedstaden skulde give Præstepenge under Cet, og at Forholdet ordnes saaledes ved Lov, at man af disse samlede Præstepenge kunde give en fast Lønning til samtlige Præster, og deriblandt ogsaa til Slotspræsterne, men dette Paalæg af Præstepenge uden Hensyn til Menigheden har ogsaa sin Betænkelighed. Endelig kunde det antages, at denne Udgift burde afholdes af Civillisten. Hs. Majestæt lønner sin Confessionarius, hvis Gage udbetales af Civillisten, og Slotskirkens Forhold til Civillisten er bleven ordnet efter Hs. Majs. Bestemmelse, Slotskirkens Embedsmænds Stilling har man herved ikke villet erkjende for at være en saadan Hofcharge, at Civillisten kunde være forpligtet til at overtage deres Lønning. Naar det ærede Thing nu vil overveie disse Forhold, saaledes som de her ere fremstillede, saa kan jeg for det Første ikke antage, at Thinget vil nægte de 1,000 Rbd. i dette Dieblif, hvorved Ministeriet vilde blive sat i den Nødvendighed at bevirke enkelte af disse Embedsmænd og Betjente ved Menigheden entledigede, eller at gjøre en Affortning i deres dem ved kongelig Resolution tillagte faste Gage; men, hvis det er Thingets Mening, at en saadan er fornøden, og at dette Forhold ikke kan blive saaledes som det er, saa er der ikke andet for, end at Ministeriet maa forsøge at udarbejde en særegen Lov om samme, og forelægge Thinget den til næste Rigsdagssession. Denne Lov vil saa maaskee ikke kunne tilveiebringes paa anden Maade, end ved at man kommer ind paa det hele System om Præstepenge, en Sag, hvis Ordning har været under megen Forhandling i Aarene 1846 og 47, men mødte en saadan Modstand og Banffeligh-

hed, at den afsøde Konge resolverede, at den skulde opgives. Finder Thinget desuagtet, at de her omhandlede Penge ikke skulle udredes af Statskassen, saa vil det dog maaskee blive nødvendigt at gaae ind paa det hele Spørgsmaal om Præstepengene, i hvilken Henseende jeg skal bemærke, at der ogsaa er et andet Spørgsmaal, med Hensyn til Ligningen paa Menighederne i Kjøbenhavn, som man maaskee heller ikke undgaaer at gjøre til Gjenstand for Lov. Det er nemlig Spørgsmaalet i Henseende til Kirkens Reparation. Der er flere Kirker i Kjøbenhavn, der trænge til meget store Reparationer, og intetstedsfra kan man erholde Midlerne dertil. Der henvises da, — som ogsaa er ganske rigtigt — til, at Menighederne skulle bære Udgifterne ved Reparationen — for Dieblifket foreligger Spørgsmaalet med Hensyn til Garnisonskirken, — og det bliver da uidentvisl fornødent at ordne Forholdet ved Lov, da man ikke nu har nogen Form, hvorunder man efter et retfærdigt og billigt Forhold kan erholde et saadant Bidrag fra Menighederne. Jeg skal nu henstille til det ærede Udvalg, om det ikke maatte finde Anledning til at modificere sin Indstilling med Hensyn til disse Bemærkninger, og om ikke dette navnlig kunde skee saaledes, at deraf kunde fremgaae, om det er Thingets bestemte Ansættelse, at disse Penge ikke oftere kunne bevilges under Finantsloven, men at Forholdet maa ordnes ved en egen Lov.

Hvad den 3die Post angaaer, da er det et Tillæg, som er givet 2 Capellaner ved Trinitatitskirke, hvis Embeder ere to af de besværligste i Byen — det er bekendt, at Trinitatits Sogn har nogle og tredive tusinde Beboere; det ene Embede er ansat til 1100 Rbd., det andet til 1300 Rbd., der er givet hver af disse Capellaner 200 Rbd., saaledes — det staaer der i den kongelige Resolution af 10de Octbr. 1845 — „at de skulde afholdes af Statskassen, indtil de kunne blive dækkede ved sørgede Præstepenge eller Andeel i Sognepræstens Indtægter, naar dette Embede bliver vacant.“ Der er da ingen Vacance indtraadt, og altsaa har Tillægget ikke kunnet dækkes paa denne Maade. Hvad Dækningen ved Forøgelse af